

Dosarul nr. 3ra-721/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V.Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, I. Muruianu)

Î N C H E I E R E

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de
Constantin Alerguș împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea
actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ
favorabil,

împotriva deciziei din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins
apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 13 octombrie
2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 06 aprilie 2020, Constantin Alerguș a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ
individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul Constantin Alerguș a invocat, că prin hotărârea
Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 octombrie 2014, devenită irevocabilă prin decizia
Curții Supreme de Justiție din 10 septembrie 2015, Casa Națională de Asigurări Sociale a
fost obligată să-i recalculeze pensia, începând cu data de 01 aprilie 2014, conform
prevederilor art.32 al Legii nr.544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului,
care stabilește că judecătorul care a atins vârsta de 50 de ani și are o vechime în muncă de
cel puțin 20 de ani, dintre care cel puțin 12 ani și 6 luni a activat în funcția de judecător, are
dreptul la pensie pentru vechime în munca în proporție de 55% din salariul mediu lunar, iar
pentru fiecare an complet de muncă peste vechimea de 20 de ani - de 3 %, iar în total nu mai
mult de 80% din salariul mediu lunar, pensia judecătorului recalculându-se, ținându-se cont
de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu.

Reclamantul a menționat că, dispoziția art.32 al Legii nr.544-XIII din 20 iulie 1995 cu
privire la statutul judecătorului, statuează clar, că pensia judecătorului se recalculează
ținându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu, fără careva limitări
și fără ca legislatorul să facă diferență între judecătorii aflați în funcție și cei demisionați.

În continuare, reclamantul a menționat că, Hotărârea Curții Constituționale nr.27 din 20 noiembrie 2011, statuează că un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art.46 din Constituția Republicii Moldova și respectiv art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale numai în cazul, când dreptul social respectiv este dobândit și are valoare economică.

Reclamantul a remarcat că în asemenea mod, pensia achitată urma să-i fie recalculată periodic/anual/ reieșind din cuantumul dreptului patrimonial dobândit, din mărimea salariului lunar al judecătorului Curții Supreme de Justiție în exercițiu, fără limitări, după cum se confirmă prin următorul calcul: 01 aprilie 2015- 01 aprilie 2016, salariul de 18774 de lei, 80% din 18774 de lei=15019 de lei-13520 de lei=1499 de lei x 12 luni =17988 de lei, restanță; 01 aprilie 2016-01 aprilie 2017, salariul de 23055 de lei, 80% din 23055 de lei=18444 de lei-13520 de lei=4924 de lei x 12 luni=59088 de lei, restanță; 01 aprilie 2017-01 aprilie 2018, salariul de 25420 de lei, 80% din 25420 de lei=20336 de lei-13520 de lei = 6816 de lei x 12 luni = 81792 de lei, restanță; 01 aprilie 2018 -01 august 2019, salariul 28484 de lei, 80% din 28484 de lei=22787-13520 de lei=9267 de lei x 4 luni=37068 de lei, restanță. Suma totală a pensiei neachitate în perioada 01 aprilie 2015-01 august 2018 constituie: 17988 de lei+59088 de lei +81792 de lei+37068 de lei=195936 de lei.

Reclamantul a afirmat că la data intrării în vigoare a art.III al Legii nr.60 din 04 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, beneficia de dreptul la pensie în mărime de 80% din salariul judecătorului în exercițiu. Fiind imposibilă insinuarea despre o eventuală neaplicare a normei citate acestei spețe nu este legală, întrucât nu are efect retroactiv, or, a obținut un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

De asemenea, reclamantul a accentuat, că noile prevederi legale se vor aplica doar pe viitor și numai pentru persoanele, care au solicitat acordarea pensiei după intrarea acestora în vigoare, fără a aduce atingere drepturilor de pensie stabilite anterior. Tratarea în alt mod a prevederilor legale în baza cărora judecătorii aflați în funcție au dreptul de a primi pensia în raport cu salariul lunar al judecătorului în exercițiu, ar contravine Constituției Republicii Moldova, art.1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Reclamantul a notat că diminuarea cuantumului pensiei calculate, restricțiile la plata pensiilor stabilite judecătorilor în modul prevăzut de lege, contravin articolelor nr. 6, 16, 43, 47, 54 și 116 din Constituția Republicii Moldova, principiilor fundamentale despre independența organelor juridice, consfințite în Rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite nr.40 din 29 noiembrie 1985 și nr.146 din 13 decembrie 1985, precum și în Carta Europeană cu privire la statutul judecătorului, potrivit cărora cuantumul pensiei judecătorului trebuie sa fie cât mai apropiat posibil de nivelul ultimei sale remunerări.

Întru respectarea principiilor securității raporturilor juridice, respectării drepturilor dobândite anterior în mod tacit, dreptului la un proces echitabil și aplicarea uniformă a legislației, reclamantul a invocat practica Curții Supreme de Justiție (dosarul nr.3ra-1524/180 cât și jurisprudența CEDO (Lebedinschi vs R.Moldova, 16 septembrie 2015).

Reclamantul a mai indicat că reglementari similare se regăsesc și în conținutul art. 147 alin.(3) din Codul administrativ, care expres indică, că un act administrativ individual de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești se anulează sau se modifică cu efect pentru viitor și atunci când Curtea Supremă de Justiție schimbă practica judiciară existentă și aceasta este favorabilă persoanei îndreptățite. Practica constantă a

Curții Supreme de Justiție denotă obligația Casei Naționale de Asigurări Sociale la recalcularea corectă a pensiei și încasarea sumelor neachitate.

Reclamantul a relatat că la 04 decembrie 2019, s-a adresat către Casa Națională de Asigurări Sociale cu cerere privind recalcularea pensiei pentru perioada 01 aprilie 2015-01 august 2018 și încasarea în folosul său a sumei de 195936 de lei, însă prin scrisoarea cu nr.A-2643 din 03 ianuarie 2020 i s-a refuzat în recalcularea pensiei.

Reclamantul a relevat că ulterior, la data de 14 ianuarie 2020, s-a adresat către Casa Națională de Asigurări Sociale cu cerere prealabilă privind recalcularea pensiei pentru perioada 01 aprilie 2015- 01 august 2018 și încasarea în folosul său a sumei de 195936 de lei, însă prin scrisoarea nr.A-121/20 din 14 februarie 2020 i s-a refuzat în recalcularea pensiei.

Reclamantul Constantin Alerguș a solicitat recunoașterea ilegalității refuzului nr.A-2643/19 din 03 ianuarie 2020 și nr.A-121 din 14 februarie 2020; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a-i recalcula pensia stabilită conform modalității expuse în calcul; - încasarea diferenței de pensie neachitate pentru perioada 01 aprilie 2015 - 01 august 2018, în sumă totală de 195936 de lei.

Prin hotărârea din 13 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Constantin Alerguș împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil. S-a anulat refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. A-2643/19 din 03 ianuarie 2020 de recalculare a pensiei și refuzul nr. A-121/20 din 14 februarie 2020 emis la examinarea cererii prealabile. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze pensia lui Constantin Alerguș pentru perioada 01 aprilie 2015 – 01 august 2018, reieșind din salariul lunar de funcție al judecătorului Curții Supreme de Justiție în exercițiu. S-a încasat din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale diferența pensiei neachitate pentru perioada 01 aprilie 2015 – 01 august 2018, în sumă de 195936 de lei. (f. d. 42-52).

La data de 29 octombrie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel împotriva hotărârii din 13 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Ulterior, la data de 20 ianuarie 2021, a depus motivarea apelului, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate de Constantin Alerguș.

Hotărârea din 13 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale la data de 21 decembrie 2020, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexat la materialele cauzei (f.d.53).

Astfel, Curtea de Apel Chișinău just a considerat ca fiind depus în termen apelul Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Prin decizia din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 13 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Constantin Alerguș (f.d. 91-113).

Pentru a pronunța această decizie, Curtea de Apel Chișinău a reiterat prevederile Legii nr.544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, Legii nr. 156 -XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, Legii nr.355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, Legii nr.37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr.355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul

de salarizare în sectorul bugetar, Legii nr.60 din 04 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, Legii nr.152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 4 din 27 ianuarie 2000 privind controlul constituționalității unor prevederi din legile, care reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici, Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr.9 din 30 martie 2004 pentru controlul constituționalității unor prevederi ale art.I pct.22 și art.II-V din Legea nr. 358-XV din 31 iulie 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 19 din 18 octombrie 2011 pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr.48 din 26 martie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr.27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați.

Instanța de apel a notat, că atât Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, cât și nomele legale enunțate supra, asigură reglementarea garanțiilor sociale, una din ele fiind acordarea pensiei judecătorului ca entitate de demnitate publică, la o anumită vârstă, cu respectarea obligatorie a principiului de recalculare a pensiei la fiecare creștere ordinară a salariului lunar al judecătorului în funcție.

În afară de aceasta, instanța de apel a relatat că, din actele cauzei cu certitudine s-a constatat faptul că, pentru perioada 01 aprilie 2015 – 01 aprilie 2016, 80% din salariul de 18774 de lei = 15019 de lei - 13520 de lei (pensia achitată) = 1499 de lei x 12 luni = 17988 de lei restanță, pentru perioada 01 aprilie 2016 – 01 aprilie 2017, 80% din salariul de 23055 de lei = 18444 de lei - 13520 de lei (pensia achitată) = 4924 de lei x 12 luni = 59088 de lei restanță, pentru perioada 01 aprilie 2017 – 01 aprilie 2018, 80% din salariul de 25420 de lei = 20336 de lei - 13520 de lei (pensia achitată) = 6816 de lei x 12 luni = 81792 de lei restanță, pentru perioada 01 aprilie 2018 – 01 august 2019, 80% din salariul de 28484 de lei = 22787 de lei - 13520 de lei (pensia achitată) = 9267 de lei x 4 luni = 37068 de lei restanță, Casa Națională de Asigurări Sociale neîntemeiat și incorect a refuzat în achitarea pensiei reclamantului Constantin Alerguș, în acest sens reclamantul fiind privat de suma obținută la calcularea diferenței dintre suma stabilită de Casa Națională de Asigurări Sociale și cea stabilită de instanța de judecată, în baza probelor anexate la materialele cauzei.

Instanța de apel a reținut că din esența normelor de drept rezultă, că reclamantul/intimat Constantin Alerguș în perioada nominalizată întrunea condițiile pentru recalcularea pensiei în corespundere cu exigențele legale în vigoare la data stabilirii pensiei, ce acordau acestuia dreptul de a beneficia de o pensie în quantum de 80% din salariul judecătorului în exercițiu.

Totodată, instanța de apel a menționat că sunt nefondate alegațiile Casei Naționale de Asigurări Sociale precum că drepturile de pensionare a judecătorului sunt stipulate la art. III al Legii nr. 60 din 04 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative și explicațiile Ministerului Justiției nr. 03/3250 din 03 aprilie 2015, or, tratarea în alt mod a prevederilor legale în baza cărora judecătorii aflați în funcție au dreptul de a primi pensia în raport cu salariul lunar al judecătorului în exercițiu, ar contravine Constituției Republicii Moldova, dar și Protocolului nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, iar diminuarea quantumului pensiei calculate și restricțiile la plata pensiilor stabilite judecătorilor în modul prevăzut de lege, contravin principiilor fundamentale despre independența organelor judiciare, consfințite în Rezoluțiile

Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, precum și în Carta Europeană cu privire la statutul judecătorului.

Respectiv, la acest segment, instanța de apel a relevat că nu pot fi reținute alegațiile Casei Naționale de Asigurări Sociale precum că odată ce au fost abrogate prevederile art. 32 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, pensia judecătorilor care se află în exercițiul funcției nu mai are fundamentare legală de a fi recalculată odată cu majorarea salariului, deoarece acestea contravin circumstanțelor de fapt și de drept menționate mai sus.

Instanța de apel a apreciat ca relevante și Hotărârile Curții Constituționale a Republicii Moldova, în care s-a expus asupra dreptului la pensie a anumitor categorii de salariați, inclusiv și a judecătorilor.

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat că Curtea Constituțională a Republicii Moldova prin Hotărârea nr. 4 din 27 ianuarie 2000 privind controlul constituționalității unor prevederi din legile care reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici, a prevăzut că la adoptarea unor legi noi și a altor acte juridice este inadmisibil de a diminua protecția juridică a statutului judecătorului, consfințit în Legea cu privire la statutul judecătorului.

De asemenea, instanța de apel a afirmat, că în jurisprudența Curții Constituționale s-a menționat și faptul că un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art. 46 și, respectiv, art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale numai în cazul, când dreptul social respectiv este dobândit și are o valoare economică. Un drept patrimonial dobândit ar însemna dreptul la pensie ce se află în plată, care deja are o valoare economică și astfel constituie un drept de proprietate al persoanei (Hotărârea Curții Constituționale nr.27 din 20 decembrie 2011).

Instanța de apel a relevat, că în Hotărârea nr. 25 din 27 iulie 2017, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a stipulat că stabilirea unor garanții materiale ale independenței judecătorului rezidă, în primul rând, în faptul că ele trebuie să reflecte înaltul statut al judecătorului. De aceea garanțiile materiale ale independenței judecătorului, stabilite de stat, trebuie să fie asigurate și să se respecte necondiționat. Este absolut inadmisibil de a diminua protecția juridică a statutului judecătorului în procesul adoptării unor legi noi.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că concomitent, prin Hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011, Curtea Constituțională a invocat Recomandarea CM/Rec(2010)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilitățile, conform căreia Regulile principale ale regimului de remunerare pentru judecători profesioniști trebuie stabilite prin lege. Remunerarea judecătorilor trebuie să fie pe măsura rolului și responsabilităților lor și să aibă un nivel suficient pentru a-i face imuni la orice presiune menită să influențeze deciziile. Trebuie să existe garanții pentru menținerea unei remunerații rezonabile în caz de boală, concediu de maternitate sau de paternitate, precum și pentru plata unei pensii pentru limită de vârstă, care ar trebui să fie raportate în mod rezonabil la nivelul de remunerare a judecătorilor în exercițiu. Trebuie introduse dispoziții legale specifice, care să instituie o măsură de protecție împotriva unei reduceri a remunerației, care ar viza în mod specific judecătorii.

La data de 04 mai 2021, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii

primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii înaintate de Constantin Alerguș (f.d.115-116).

Ulterior, la data de 07 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus motivarea recursului (f.d.123-127).

În susținerea recursului recurenta a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Făcînd referire la art.32 din Legea 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, recurenta a invocat că instanța de apel a ignorat prevederile legale menționate, argumentînd în acest sens că reglementările art. III al Legii nr. 60 din 04 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative se referă doar la judecătorii pensionați după intrarea în vigoare a actului legislativ în cauză și nicidecum nu se aplică judecătorilor pensionați și care continuă să activeze până la intrarea în vigoare a Legii nr. 60 din 04 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Recurenta a reiterat că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au interpretat norma de drept menționată. Or, la art. III al Legii nr. 60 din 04 aprilie 2014, pentru modificarea și completarea unor acte legislative, legislatorul a indicat cu precizie și fără echivoc la care judecători s-a referit și anume, la judecătorii care beneficiază de plata pensiei, dar continuă să activeze în funcția de judecător și nicidecum la judecătorii, care se vor pensiona pe viitor.

Recurenta a constatat că intimatul Constantin Alerguș devenind pensionar în anul 2005, a beneficiat de recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului judecătorului în exercițiu în anul 2014, deoarece legea prevedea această recalculare. Iar, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 60 din 04 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, legea nu mai prevede recalcularea pensiei judecătorului în exercițiul funcției.

A invocat că astfel, relațiile beneficiarului de pensie în raport cu Casa Națională de Asigurări Sociale, cad sub guvernarea legii noi, deoarece sunt relații în curs de realizare și urmează să fie guvernate de legile în vigoare la momentul realizării.

Recurenta a specificat, că dreptul la recalcularea pensiei nu poate fi asimilat dreptului la pensie și declarat ca fiind inalienabil și imprescriptibil, asemănător dreptului de proprietate în sensul art. 1 Protocol 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului. Or, dreptul de a stabili cuantumul pensiei și formula de calcul a acesteia este prerogativa statului, în dependență de evoluția statului, societății, situația economică, necesitățile populației, statul neavînd dreptul de a lipsi de pensie cetățenii săi, statul neavînd dreptul de a micșora cuantumul pensiei pentru a nu înrăutăți starea materială a cetățeanului pensionar, dar totodată, statul are dreptul de a stabili regulile (legile) în dependență de modificările în societate și necesitățile populației pentru situațiile în curs de realizare, iar achitarea pensiei face parte din aceste situații. Or, pensionarii urmează să se supună legilor în vigoare la momentul achitării pensiei.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea

de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 21 aprilie 2021, fiind notificată recurenteii Casei Naționale de Asigurări Sociale la data de 26 mai 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate, anexat la materialele cauzei (f.d. 120).

Astfel, recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, la data de 07 iunie 2021, este în termen.

La data de 16 iunie 2021, în adresa intimatului Constantin Alerguș a fost expediată copia recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.129).

Prin referința depusă la 02 iulie 2021, Constantin Alerguș a solicitat respingerea recursului, cu menținerea deciziei instanței de apel (f.d.131).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme

de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan